

ה"ט 51334/10/14 - אוסנת מולה נגד עליסה אסולין, דודו אסולין

בית משפט השלום בנצרת

ה"ט 51334-10-14 מולה נ' אסולין ואח'

תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת רים נדאף

המבקשת אוסנת מולה

נגד

המשיבים

1. עליסה אסולין

2. דודו אסולין

החלטה

1. בפניי בקשה למניעת הטרדה מאיימת. הבקשה הוגשה ביום **30/10/2014**, כשהמבקשת טוענת שהמשיבים כולל ילדיהם מסוכנים לציבור ולכל מי שרב איתם. באותו יום ניתן צו ונקבע דיון במעמד הצדדים.

2. לאחר הדיון הגישה המבקשת שתי בקשות כלליות נוספות, אשר מבקשת שיכללו גם בצו.

3. ביום 5/11/2014, התקיים דיון בו שמעתי את עדויות הצדדים, ובכלל זה שני שכנים בבנין : הגב' יפה שלמה (להלן: "יפה") ומר שלמה נחום (להלן: "נחום"). לאחר מכן המבקשת וב"כ המשיבים סיכמו את טענותיהם בעל-פה. במהלך הדיון הוגשו מטעם המשיבים תמונות, מכתב הממוען מהעו"ס ענת רוימי לגב' סנדי בעניין המשיבה, אישור בדבר הגשת תלונה במשטרה על-ידי המשיבה ביום 28/10/2014 ובקשה לקבלת מידע על-ידי נפגע עבירה.

4. לאחר ששמעתי את העדויות, שוכנעתי כי דין הבקשה להידחות, בכפוף לפינוי הארון או כל חפץ אחר השייך למשיבים מחדר המדרגות, כפי שיפורט בהמשך. המבקשת לא הוכיחה כל עילה למתן הצו, היא לא הוכיחה כל הטרדה מצד המשיבים או כי נשקפת לה או לילדיה סכנה מצדם, עדותה בעניין זה נותרה עדות יחידה של בעל דין. המבקשת טענה, כי אנשים שגרו לפני, הם שרפו להם את האוטו, והרבה דיירים כבר עברו בגלל זריקות אבן, ואף טענה ש"אפשר לשאול את החוקר מי האישה הזו המסוכנת" (ישיבה מיום 5/11/2014, עמ' 5, שורה 29). דא עקא, שהמבקשת לא העידה איש מהדיירים שגרים או שגרו בבניין, או את החוקר, כדי לאשש את טענתה.

מסקנה זו זוכה לחיזוק, הואיל ובמסגרת הדיון במעמד צד אחד, מיום 30/10/2014 טענה המבקשת שהיא

מפחדת מאוד מהמשיבים, מבקשת צו הרחקה, וכי יש אנשים שמוכנים לבוא ולהעיד. אלא שכאמור לעיל, איש לא בא להעיד.

5. מנגד, השכנים שהעידו בפניי תמכו בגרסת המשיבים, שאינם אנשים מסוכנים ואנשי מדון, ובכלל זה עולה מדברי נחום שהמבקשת היא זו שמטרידה ולא להיפך. יפה העידה, כי השכנות שלה עם המשיבים היא שכנות של 20 שנה, היא באה להעיד לטובת המשיב, יש להם שכנות נהדרת וכיף לגור עימם. היא אינה מפחדת מהמשיבה, ואין זה נכון שהמשיבה מתנפלת על שכנים או משתלטת על המקלט והיא תורמת מעל ומעבר לבניין. כמו כן נעים לה לדבר עם המשיב. באחרית דבר טענה, כי טענות המבקשת כנגד המשיבה, אינן נכונות. גם נחום, אשר גר אצל הוריו בבנין העיד, שבמסיבת סוכות, כל חצי שעה המבקשת שלחה להם משטרה, בגלל רעש שלא היה כלל. הוא העיד עוד כי ביום רביעי האחרון המשיבה הייתה אצלם בבית, ותוך כדי שישבו שמעו פתאום את המבקשת מתחילה לצעוק ולקלל, היא אמרה למשיב שיצא החוצה, שהיא תרצח אותו. לאחר 10 דקות המבקשת עלתה למעלה, תוך שמקללת וצועקת בלי שליטה, עלתה לכיוון ביתה ומה ששמעו היה שבירות של כד, ארון וכל מיני דברים. הוא עלה למעלה, ומה שראה שם היה ממש זוועה, היא פתחה את הארון שהונח ע"י המשיבים בחדר המדרגות, לקחה פריטים שהיו מונחים עליו ועלתה איתם לביתה והעיפה אותם דרך החלון.

6. לא זו אף זו, שתמוה מאוד בעיני עיתוי הגשת הבקשה על-ידי המבקשת ביום 30/10/14, דהיינו כיומיים לאחר שהמשיבה הגישה כנגדה תלונה במשטרה ביום 28/10/2014. אין להכביר במילים אודות עיתוי זה, ו"די לחכימא ברמיזא".

7. סיכומי של דבר, כאמור לעיל, לא שוכנעתי כי יש הצדקה למתן צו גורף למניעת הטרדה מאיימת, והנני מבטלת את הצו שניתן ביום 30/10/2014. יחד עם זאת, אני מורה למשיבים לפנות את הארון וכל חפץ אחר השייך להם מחדר המדרגות, שיש בו לסכן את הביטחון או להפריע לשימוש תקין ומלא של השכנים ובכלל זה המבקשת וילדיה ברכוש המשותף.

8. נוכח מצבה הכספי הדחוק של המבקשת, והיותה אם חד הורית, ולפנים משורת הדין, אינני עושה צו להוצאות.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ג חשוון תשע"ה, 06 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.